

des at tilflyde Kommunens Forstanderskab noget som helst Pengebidrag, hvorover dette Forstanderskab bliver raadigt. Forstanderskabet har kun at modtage Derslag fra Sognene og at modtage Udløst til en Forsørgelsesplan for de Fattige. Vel kan denne Forsørgelsesplan derefter forandres; men, naar Forsørgelsesplanen er vedtagen, da sendes den til Sognet, og derefter har Sognet ubetinget Raadighed over Alt, hvad der anvendes til Fattigvæsenet, overensstemmende med Forsørgelsesplanen. Det er nu netop med Hensyn til Fattigvæsenet, at jeg anser det for et overordentligt betænkeligt Skridt, som man her vil gjøre, nemlig at splitte de nu bestaaende større Fattigdistrikter i ganske smaa Fattigdistrikter. Det er dog klart, at der ved de sælles Bidrag til de hidtilværende større Fattigdistrikter rundt omkring vil kunne træffes forskjellige gavnlige og almennyttige Foranstaltninger for Fattigvæsenet, som umulig ville kunne træffes, naar der ikke er andre Midler tilstede end de, som findes i de enkelte Sogne og i den Understøttelse, som hvert af disse i Nødsfald kan faae fra Amtsfattigkassen.

Justitsministeren: Maa jeg blot gjøre den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, det Spørgsmaal, om han ikke tror, at den nuværende Amtmand paa Færøerne, som allerede tidligere var Medlem af Lagtinget, som har boet i flere Aar deroppe, og der til for kort siden var Landsfoged, ligejaavel som vi andre har maattet kunne se de af ham fremhævede almindelige Synspunkter. Er det ikke klart, at en Mand med hele hans Fordannelse og med hans Forkundskaber maa have set disse nærliggende almindelige Synspunkter, og, naar han nu ikke destomindre har tilraadet en saadan Ordning som den foreslaede, turde det saa ikke være aldeles klart, at det ialtfald ikke er af Mangel paa Blik for disse Synspunkter, at Forslaget er fremkommet, saaledes som det foreligger? Det kan naturligvis alligevel være mindre hensigtsmæssigt; det negter jeg ikke. Men jeg maa hævde, at de anførte Synspunkter virkelig ikke have været overset af de Mænd, der have haft med Forslaget at gjøre, og der udrettes derfor saare Lidet ved blot at fremdrage dem i denne deres Almindelighed.

Jessen: Jeg veed vel ikke, om Amtmanden har havt de omtalte Synspunkter for Die eller ikke, men jeg tvivler ganske vist ikke derom. Jeg har, som allerede før antydet, heller ikke ved min Udtalelse troet at kunne bevirke nogen Forandring i Lovforslaget, men jeg har paa den anden Side, af Interesse for Kommunalvæsenet, ikke villet holde mine Udtalelser tilbage, og det tillige, fordi jeg maatte anse det for rigtig, naar et Lovforslag som dette dog forelægges til Behandling her i Thinget, at Medlemmerne da ogsaa sagde deres Mening derom, hvad enten nu disse Meninger kunde blive tagne til Følge eller ikke. — Det er ikke min Sag, om min Mening angaaende det foreliggende Spørgsmaal ikke bliver tagen til Følge; men jeg har troet det mit Pligt at udtale den.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, som vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Sonne: Skjøndt jeg tror, at Thinget ganske vist vil komme til det samme Resultat, som den høitærede Minister er kommen til inden Forelæggelsen af dette Lovforslag, forekommer det mig dog, at de Betæneligheder, der ere blevne fremsførte med Hensyn til Lovforslaget, afgive Grund til at lade denne Sag blive overveiet i et Udvalg, hvori de Dplysninger kunde blive forelagte, som den høitagede Regjering har modtaget. Jeg tillader mig derfor at foreslaa et Udvalg paa 5 Medlemmer nedsat i Sagen.

Dette Forslag fattes under Forhandling.

Jessen: Jeg vil dog fraraade, at der bliver nedsat et Udvalg i denne Sag, thi jeg ser ikke ret, at det vil kunne føre til Noget. Den Overveielse af samme, som enkelte Medlemmer muligvis kunne ønske at anstille, forekommer mig at kunne foregaa uden Udvalg, navnlig sammen med andre Medlemmer her fra Thinget og især sammen med begge Rigs-